

Pacific Herald.

No. 41.

Parkland Wash. 12. Oct. 1896

6te Aarg.

Hvad gjør en kristen, som udtræder af en kristelig Menighed, omendskjont han er overbevist om, at Guds Ord i den læres purt og rent, og at de hellige Sakramenter forvaltes rettelig efter Kristi Indstiftelse?

(Der Lutheraner) Indsendt ved M. A. T.

[Slutning.]

Kristus er alle kristnes Forbillede. Vi skal træde i hans Fodspor. Ligesom Kristus var sagtom og ydmyg af Hjertet, saaledes skal og vi kristne med al Sagtomhed vandre i vort Kald. En kristen skal ikke være opblæst, og det allermindst, naar det angaar Herrens Sag, — Guds Rige; bliver han formanet eller bestraffet, saa skal han antage det uden Forbitrelse og bedre sig. Hvor er nu den udtrædendes "Sagtomhed," da han bortviser al Formaning, al Bestraffelse, og maatte udtræde fordi denne eller hin har fornærmet ham engang?

Fremdeles skal en kristen vandre i Taalmodighed; han skal stedse være beredt til Forsoning, og tusinde Gange heller lide Uret end gjøre Uret. Han skal ikke lade sig overvinde af det onde, men overvinde det onde med det gode. Om end hans Kjød frister ham til Fiendskab, skal han daglig forsætte det, og ved Kuelse og Bød døde de onde Lyster og Begjæringer. Før han handler skal han foredrage Gud Sagerne, og ikke først beraade sig med Kjød og Blod. Men den udtrædende kan umulig foredrage sin Gud Sagen, thi han forraader noget ganske andet.

Lillige skal en kristen vandre med Overbærenhed. Paulus siger: "For drager hverandre i Kjærlighed," Ef. 4, 2. Ligesom i en Bygning den ene Sten bærer den anden saaledes skal ogsaa de kristne Lemmer bære hverandre i Kjærlighed. Lad Verden storme, stride og anklage, de kristne skal overvinde hverandre med Eftergivenhed, Forladelse og Overbærelse. Ligesom deres trosfaste Gud daglig forlader dem alle deres Synder, saaledes skal ogsaa de tilgive hverandre. De skal ikke kunne tilbringe en Nat i Uforsonlighed, da de kunde frygte, at Gud maatte i den Nat vilde bortkalde dem, og da maatte de med uforsønde Hjertter fare til Helvede, da de jo selv daglig beder Herren i den femte Bøn om kun at forlade deres Skyld saaledes, som de forlader deres Næste.

Nu efterkommer den udtrædende ingen af disse Pligter. Og søger man efter Grunden til hans Afjoudring, saa li gger den sedvanlig i Menneskets Egen-

hjørighed og Hovmod, og den inderste Grund er visse Bantro. De vilde kun følge deres eget Hoved, herse og være høit anset der, hvor der kun er en Herre, Kristus, de vilde alene være de Folk, som ved hvad der er tjenligt for Menigheden. Foreholder man dem nu Guds Ord, hvorledes det fordrer, at de maa bøje sig derunder i Ydmyghed, Sagtomhed og Taalmodighed, ja straffer dem med Guds Ord og søger at vise dem tilrette, saa undløber de heller Guds Ords Tugt, og skyder tilfiodt hele Skylden paa de andre, som har behandlet dem saa haardt. Er man nu udtraadt, saa kommer ogsaa Forbitrelsen, som ved Kethaveriets og Evedragtens Sind, fremtælder vilde Krige, og endnu videre omstrør Evedragtens Kul. Før at rejsfærdiggjøre sig for Verden siger man, "Hvem kan længer være tilfammen med saadanne Folk, af hvem man saaoft bliver fornærmet og forarget. Der vil jeg heller være afveien, thi der er jo dog stedse kun nogle som udgjør det hele, og de andre maa til; er jeg borte derfra, da har jeg ikke mer at sige og behøver heller ikke at forarge mig mere." Det forarger tilvilde den gamle Adam, at hans tydelige Sind ikke kan trænge igjennem, og at der stedse bliver paavist, at den gamle Adam maa forsætte. Men hvad det at "blot nogle udgjør det hele og de andre maa til" angaar, saa henviser vi blot til den fortræffelige Bog "Fritretten," der bliver en Menigheds Ret saa klart fremstillet af Guds Ord, at kun Ondskab kan opdigte en saadan Bagvaskelse.

Men læt ogsaa at dette eller hint forekom i en Mgh., som var strafværdigt, vilde det da allerede være Narfag til Udtrædelse? Er det kristeligt, at man netop da vil lade Kirken i Stikken, naar den allermeest trænger vor Bøn, Hjælp og Kjærlighed? At man vil forminste de kristnes Tal, hvor det skulde formeres, saa det som et Salt kunde tjene mod Fordærvelse. Og saa end Kristi Kirke "halddød ved Veien," saa har vi jo foreholdt os til Efterfølgelse den barmhjertige Samaritans Eksempel; altsaa ikke heller da forlade den. Vel gives der en Grund til at stille sig fra en Menighed, naar nemlig falsk Lære gaar i Svang; da tvinger Guds Ord enhver kristen til at gaa. Men der som stiller sig uden denne Grund, han viser, at han endnu slet ikke har nogen Grund for sin Tro, og leger med den kristne Kirke, som om den skulde være en Bold. Hvo som stiller sig fra en Menighed, som lever i Troens Samfund med Kristus, som grunder sig paa Apostlernes og Profeternes Grund, som

beholder Kristi Ord og ikke fornægter hans Navn, — han bekjender, at han har en anden Tro og en anden Saligheds Grund, han beviser, at han ikke alene fornægter sit kristne Kald, men ogsaa sin Gud.

Skal vi spørge dem, som stiller sig fra os; "Vil I da fornægte eders Gud, og ikke mer være kristne?" saa vil de vist svare: "Vi vil vedblive at være kristne og heller ikke fornægte vor Gud." Men man betænker ikke, at en rettroende Mgh., er en Del, eller en Gren af Kristi Kirke paa Jorden, en Del af Kristi aandelige Legeme. Alle kristne er Lemmer paa dette Legeme, men hvo som stiller sig fra disse Lemmer af blot Modvilje, den staar dog vist heller ikke mer i Kristi Legems Samfund. Men den som ikke har Kristus, den lever uden Gud i Verden, Ef. 2, 12.

Biskop siger man: "Ei, gaar da alle de fortabte, som ikke tilhører eders Kirke: Mange af dem som ikke tilhører eders Kirke er bedre end mange iblandt eder." Vi svarer: Jesu Kristi Kirke bestaar af saadanne Folk, som i Sandhed tror paa Jesus Kristus, og som kristne vandrer overensstemmende med deres Kald. Nu findes der visse saadanne kristne, som mener det oprigtig med deres Frelse og Salighed, ikke alene blandt Sætkerne og Sværmerne, men ogsaa iblandt dem, som uddor es ikke tilhører nogen Kirke, fordi de maatte ikke har Anledning til at slutte sig til en rettroende Kirke. Dog lader ngen, som er overbevist om den himmelske Sandhed, sig holde tilbage ved noget fra at slutte sig til dem, som for hele Verden bekjender den himmelske Sandhed. Hvo som af Hjertet er en kristen, og har erkendt, at Guds Ord i en Menighed læres purt og rent, og at de hellige Sakramenter der forvaltes efter Kristi Indstiftelse, han finder ikke Ro før han har sluttet sig til den Mgh.; thi fordi han tilhører Guds Familie, derfor maa han ogsaa holde sig til den. Men da Kirken, saaledes som den viser sig her paa Jorden, endnu har Hyltere i sig, som vel ikke tilhører Kirken men blot udbortes hænger ved den, saa tror vi, at alle de rette kristne, som udbortes ikke har sluttet sig til os, er bedre end Hylterne iblandt os, som blot tilhører os efter det udbortes Ekin. Vi kan ikke se noget Menneske ind i Hjertet, derfor maa vi tilfæde, at de forbliver iblandt os, forholder sig som kristne, og lever som kristne, omendskjont de i Hjertet er Hyltere. Underledes vil det aldrig blide her paa Jorden.

Altsaa, siger man, saa er det ikke den udbortes Tilslutning til Kirken, som gjør, at man bliver et Lem paa Kristi

Legeme. Biskop ikke, men tilvilde gjør Udtrædelsen det endnu meget mindre, ellers havde jo Gud indstiftet det hellige Prædikeembede til de kristnes Skade. Gud vil at vi skal høre og lære Guds Ord, at vi ikke skal foragte Prædikenen, at Troen skal komme ved den. Den udtrædende er ikke tilfreds med sin Guds Orden, han vil ikke gaa den Vej som Gud har befalet Menneskene at vandre.

Men, siger man, kan jeg da ikke komme til Prædikenen, som saamange andre, om jeg ikke netop er et Medlem af Menigheden. Vi vil se, Retten til at gjøre dette har ogsaa enhver anden. Naar nu alle Medlemmer udtraadte, og ogsaa paaberaabte sig den Ret, som du mener at have, hvor blev da en kristen Menighed? og hvorledes kunde en saadan bestaa? Da maatte jo ogsaa Presten gaa sin Vej, fordi ingen mere vilde lade sig rettede af ham. Hvor kunde du da høre Prædikenen, hvem døbte da dine Børn, tort, hvor blev da Lydigheden imod Guds Ord af? Det viser sig dog klart hvad en saadan Udtrædelse er, nemlig en Udelæggelse af Kristi Kirke, en Foragt for Guds Befaling, den Bortløben fra Guds Familie, — tort, en Gudsfornektelse.

Ja, siger man, hvor er Kirken. Der gives saamange Hobe, som alle kalder sig den rettroende Kirke, at man ikke ved hvortil man skal holde sig, eller er det ligemeget til hvilken man holder sig, naar det blot slet er en? Derom bliver vi nøie undervise i Guds Ord, som hos Joh. 8, 31 siger: "Derfor I blive i mit Ord, er I sandelig mine Disciple." — Joh. 10, 27. "Mine Faar høre min Røst." — Ef. 5, 25. "Han (Kristus) rensede den (Menigheden) formedelst Bandhadet ved Ordet." Deraf ser man klart, at vi netop skal holde os der, hvor Evangeliet læres purt og rent, og hvor Sakramenterne forvaltes efter Guds Ord. Biskop indvendes: "Sætkerne har ogsaa Guds Ord. Hvem vil negte det." Og netop fordi de endnu har det (Ordet) væsentlig, omendskjont det hos dem staar under Stjeppe, netop derfor er det nemlig, at Guds Børn, som alle medhører til den ene Kirke, ogsaa hos dem kan fødes." Men kan dette bevæge en kristen til at udtræde fra en rettroende Kirke og slutte sig til Sætkerne? Enhver indser dog at hvo som bliver salig iblandt Sætkerne, ikke blir det formedelst deres Bildfarelse. Hvo som bliver salig hos dem, bliver det kun ved den ene Tro. Kun den, hos Sætkerne, bliver salig, som enfoldig tror paa sit Herre Kristus, og uden al Egenretsfærdighed, ved ham alene vil blive salig. Men forgjæves vilde den

fig dermed, som med Vidende gik over til en Sekt, eller imod bedre Vidende, og Angaet for Sandheden, forblev i den. Hvo som derfor vittelig udtræder af den rettroende synlige Kirke, og vittelig slutter sig til en falsk Kirke, han er en vittelig og modvillig Synder. Han synder med Vidende imod Guds klare Bud, at sig falsk Være og falske Værere, han bliver med Vidende en Fiende af den rene Være, og en Skismatiker i Kirken, ved sin ugudelige Kjærlighed fornegter han med Vidende den sande Kjærlighed, som kun gælder sig i Sandhed; imod bedre Vidende arbejder han paa Kirken's Undergang.

Man siger maaste: "Jeg vil ikke slutte mig til noget falsk troende Samsund, jeg vil i Ensomhed tjene min Gud alene, jeg kan forrette min Guds-tjeneste ligesaa vel i mit Hjem, som i den forsamlede Mgh." Derjom nogen, som ikke har Anledning til at slutte sig til en rettroende Mgh., siger dette, saa er det visst rigtig, og hans Guds-tjeneste er Herrens velbehagelig. Men siger nogen det, som har udtraadt fra den rettroende Mgh., saa er det falsk. Hvor vil han finde det Guds Bud, som formaner ham til at udtræde af den rettroende Mgh., for at tjene sin Gud alene? Salomon siger: "Hvo som traadte sig vil søge, hvad han lyst." Ordsp. 18, 1. Men Menneſtes egen Lyst er aldrig noget godt. Gud vil ikke have nogen selvvalgt Guds-tjeneste. Saadanne udtraadte kommer heller ikke tilfammen i Jesu Navn, men i deres eget Navn, derfor er den Herre Kristus heller ikke midt iblandt dem. Om de end læser nok saa gode Prædikener, tjener de dermed dog ikke Gud, men Djævelen, som er en Elsker af Kirken's Spaltning, og viser sig i saadanne Bifelsforfamlinger kun i en Lysets Engels Skikkelse. Hvo som derfor adskiller sig, er ikke alene deved offerede paa en Afsigt fra Guds Ord, men kommer kun allfor let ind paa allehaande egne og forlige Bildfarelser. Saalænge en kristen tilhører den rettroende Mgh., har alle andre Brødre et vaagent Øie med ham, advarer ham for Synden, straffer, formaner, trøster og bekæmper ham, naar han trænger det, men stiller den kristne sig fra sine Brødre, da maa de lade ham gaa sine egne Veie, naar han falder i Synd, da er han overladt til sig selv, og da Rødet elsker Synden, vil han udlægge Guds Ord efter sine syndelige Lyster, vil tillade sig dette og hint, som Guds Ord forbyder, og da ingen mer har med at formaner ham, vil han gjøre hvad han behager. Saaledes kommer et saadant Menneſte uden om alle det bedste længere bort fra Kristus, indtil han endelig flytter redningsløst i Helvede. Efter han geraader paa søvmeriste Afsigt, paa hvilke han maaste marter sig med allehaande selvvalgte Gjæringer, om hvilke Gud siger: "Hvo har krævet dette af eders Haand." Derfor alle I som maaste har Lyft til at stille eder fra de kristnes rettroende Samsund, mærker eder, hvilken stor Synd I vilde begaa, i hvilken Fare I vilde være eder selv.

Ovenstaaende er oversat i Oktober Maaned i 1867 i Gayville, S. Dakota ved nu afdøde Pastor E. Christensen. Det var egentlig bestemt til Maanedstidende, I de 29 Aar siden den Tid er vist mange af hans Sognebrødre blevne mødt med de Sygtsmaal, som behandles i denne Artikel. Da mange af Herolds Bædere i Oregon, Washington

og Idaho, i ham erinder sin første Sjælesørger her i Vesten, tror Indsenderen heraf, at denne Oplysning tør have sin Interesse.

Syndsforladelsens Gave.

Mat. 9, 2:

"Søn, vær frimodig! Dine Synder ere dig forladte." Saaledes lyder de herlige, hjertelige og trøsterige Ord, hvor med Herren tillæste den vældig udne Mand, som blev baaren til ham liggende paa sin Seng. Det var et Menneſte i den yderste legemlige og aandelige Nød, en i Sandhed hjælpeløs Søn, som fik høre disse Herrens Ord af Jesu, Menneſtesønnens egen Mund.

Had os tænke os en stor Forsamling af Menneſter; mange af dem kun gjerne være Jesu Fiender; Sjælestandene i denne Flok maa gjerne være saa forskellige som muligt; men før denne blandt os Hob naar Tid til ret at samle sig sætte sine onde Tanker, sine forudsatte Meninger, sit Had og Uvillie i Bevægelse, bliver den overrasket med disse Ord: "Søn, vær frimodig! Dine Synder ere dig forladte." Tror du ikke at de alle sammen vilde synes, at det var ovedlige herlige Ord. Tænk at tiltales med Navnet Søn af Guds egen Søn, at opmunres til Frimodighed her i denne Verden under de mange trykkende, Hjerte og Sind besværende Aar, og saa, hvad der er det skønneste og allerbedste, at have sine Synder forladte.

Du kan være saa nogenlunde sikker paa, at i et saadant Diebtik er ingen saa sikker i sit nære og fjære Forhold til denne Verden og dens Gaver, i sin Besindighed, i sin kjædelige Tryghed, i sine fine eller stygge Glæder, ja ikke engang i sin stolte, alt aandeligt og guddommeligt afsøgende og trodsende Bantro, at han ikke maatte tilføje, at der i disse Jesu Ord er noget dragende, noget umiddelbart loftende, og det noget, som hele Slægten trænger, saa at disse Herrens Ord møder en hel Berdenstræng. Det er nemlig saa, enten nu Verden vil bekende det eller nægte det, at Frygt og Uvilkerhed sæger og forsluger Adams Røn. Siden Adams Fald, der selv i bange Frygt flggede for den Gud, som nærmede sig ham lige efter Faldet. Ja selv hos saadanne, som ikke bærer nogen Byrde i Livet lettere end Svindelbyrden, og for hvem Verden er alt, og det aandelige og evige som det, der ikke er til, træffer man denne Uvilkerhed og Frygt, omend kun i enkelte Diebtikke under særlig rørende og rystende Begivenheder. Man siger vistnok ofte efter paa, at det kun var en Svaghed, som kom over dem; men nei, det er Gud, som i Samvittigheden aabenbarer og forsummer Synden, og allermeget Bantroens Uvisshed og Banmagt. Den ugudelige frygter ogsaa da, naar det usynlige er ingen, som strammer ham. Gud vil nemlig have Bantroens Bæver plukket i stykker, dens støtteste og mest knæsende Stærker vil han knuse, og sprede for alle Viade dens Grund, Indhold og Pragt. Et Gudsord kan løbe det hele!

Naar nu imidlertid dette Ord om Syndsforladelse og om Spænsforhold til Gud trænger sig nærmere ind paa Hjertet; naar der ikke mere er Tale om at blive kun løst berørt af det som ublyg beskrevet, men der gælder enten at lade det trænge ind i Hjertet eller at lade det og dens Birkning ude, enten at lade det ja Magt over Sjælen eller for-

løse det, hvorledes stiller man sig da til de tre Herrens, evangeliske, huldjellige Jesuord: "Søn, vær frimodig! Dine Synder ere dig forladte?"

Da Herren udtalte disse Ord, og just fordi han talte disse Ord, var det, at de Skriffløge og Fariskærne mødte ham med onde Tanker og med onde Ord. De sagde nemlig: "Denne bespottet Gud." Altsaa, naar Frelseren udtaler Frelsens Grundord, og uddeler Frelsens største Gave, da spottet han Gud. Naar det Bøgemiddel, som Berden for sine synderne Syndesaar allermeget trænger, og som kan læge dens Sygdom fra Roden af, frembydes af Sjælesøgen, saa er det Gudsbespottelse! Naar Syndsforladelsens Ord forkundes, der går Gud Faders evige og altformaende Kjærlighed og Barmhjertighed og Jesu Kristi allerhelligste Fortjeneste til Grund og Indhold, og som aabner for den arme, ved Synden fra Guds Afsigt og Samfund og Salighed udelukkede Synder, Dør og Adgang til Gud og Livet og Saligheden, og altsaa har det til Frygt og Birkning her og hjerter med Gud allermeget æret, saa skal et saadant Ord være Bevis paa, at den som taler det, bespottet Gud! Bær kan man vel ikke misforstaa og mislyde Jesu Gjærning og Ord.

Hvad er det, som ligger til Grund for saadanne onde Tanker i Hjertet og for saadanne afvisende Ord ligeoverfor det, som er Jesu vigtigste Gjærning og Ord, nemlig Syndsforladelsens Gave, der jo egentlig er Frelsen selv? Det er den selogode og selvhjulpne Egenretterdighed, der ikke har Omvendelse eller Syndsforladelse eller Lægedom behov. Saaledes var det dengang, og det er ikke blevet anderledes nu. Nu som da er det denne Sandhed og dette Ord, som har Satan og Verden og Rjød og Blod og alt ondt imod sig.

Dog Gudstros, ikke alle staar sig. Jesu Ord og Handling mødes ogsaa af Hjertet, der forstaaer og statter haade Syndsforladelsens Ord og den Handling, hvormed han beviste, at han havde Magt og Ret til at forlade Synder paa Jorden. Det hedder nemlig om Folket, som ved denne Aaledning havde vært og seet ret, at det forundrede sig og prisede Gud. Markus fortæller, at "Folket prisede Gud og sagde: "Vi har aldrig seet saadant;" og Lukas siger: "Vi har idag seet utrolige Ting." Hvad gaude de da seet og hørt? Ord og Gjærning, som fremstillede for dem Syndsforladelsens Gave. De havde i alt og tilgivet sig Jesu trøsterige Ord: "Søn, vær frimodig! Dine Synder ere dig forladte."

Da nu netop Syndsforladelsens Gave er en af Guds største aandelige Gaver til os, saa bør vi altid lade Guds Ord velhje og befæste dette Bærepunkt i vore Hjertet. Og da vi nu er inde paa dette Hovedpunkt af vor kristne Tro, saa skal vi se lidt paa, hvad Skriften lærer om Syndsforladelsens Grund og Birkning.

Syndsforladelsens ene og sande Grund er at søge hos Gud og hos ham alene, nemlig i Faderens inderlige og uendelige Naade og Barmhjertighed, og i Kristi Fortjeneste, forhvervet ved hans gæstlige Liv og hans bitte Pine og Død. Uden dette gæves der ingen Forladelse og ingen Frelse. Herom taler Skriften oestemt og klart. Had os læse og overveie følgende Steder: "Herren er langmodig og af megen Miskundhed, som forader Miskjærning og Overtrædelse,"

4 Moje 14, 18. Dette evangeliske Grundhva paa sin Gud havde Israels offerede fra Moses. "Jeg, jeg er den, som udfører dine Overtrædelser for min Skyld, og jeg vil ikke ihukomme dine Synder," Ef. 43, 25. Derfor laade ogsaa en David grunde sin Bøn om Syndsforladelse paa denne Barmhjertighed. Han beder: "Gud, vær mig naadig efter din Miskundhed; udfør mine Overtrædelser efter dine store Barmhjertigheder," Sal. 51, 3. "Kom til mig mine Ungdoms Synder eller mine Overtrædelser ihu; men kom du mig ihu efter din Miskundhed for din Godeheds Skyld, Herre!" Sal. 25, 7.

Og at denne Gave ogsaa har Jesu Fortjeneste til Grund kan vi se af følgende Steder: "Dog han, som er barmhjertig, forsonede Miskjærning og forøvede ikke," Sal. 78, 38. "Og de blive retfærdiggjorte, usfordyldt af hans Naade ved den Forløsning, som er i Kristo Jesu," Rom. 3, 24. "I hvem vi formedelst hans Blod have Forløsning, Syndernes Forladelse, efter hans Naades Rigdom," Ef. 1, 7.

Saaledes altsaa taler Skriften om denne store Gaves Grund. Ordene trænger ingen Forklaring. Man kan næsten sige, at de er klarest uden nogen Forklaring.

Men tænker og taler nu alle saaledes om Guds Ord i denne Sag? Du har vist hørt Talemaader som disse, og det daade af andre, og ikke at forglemm, i det eget Hjerte: Fordi Gud ser, at jeg angret Synden og derfor ogsaa vil komme til at aflægge den angrede Synd, eller fordi Gud mærker Bød og Bødding hos mig, derfor vil Gud forvarme sig over mig, og forlade mig mine Synder. Men er ikke dette at søge og finde Grunden hos sig selv, og ikke alene i Naaden? Her gælder det ogsaa at tage al Tanke tilhange under Troens Lydighed, og i dette Hovedpunkt af den kristelige Tro at lære tro og bestående ret efter Herrens Ord.

Endelig skal vi ogsaa saa lov at gjøre nogle Bemærkninger om Syndsforladelsens Birkning. Syndsforladelsen slaber Bivsamfund med Gud, den gjør os til Guds Sønner og Døtre. Det var Synden som dræbte Livet i Gud, og gjorde Skismatisme mellem Gud og os. Ved Syndsforladelsens Gave bliver man allet levende i Herren, og naar med det samme Kraft og Lyft til at staa op fra Syndens og Dødens Bete og vandre med Herren paa Sandhedens og alle Dydens Veie. Den gjør os gudsegelige. "Men hos dig er Forladelse, paa det du maa frygtes," siger David. Den slaber og tilhører til broderlig Forjontighed. Man sufter at tilgive andre, forer og ligesom man har saadet Forladelse af Gud. Derfor siger ogsaa Paulus formanende til alle kristne: "Men værere velvillige mod hverandre, barmhjertige, saa I tilgive hverandre, ligesom og Gud har tilgivet eder i Kristo." Ef. 4. Had os her ogsaa tænke paa den gæstbundne Mand, som glemt denne Birkning af Guds tilgivende Naade, og hvad Herren siger om dem, der vil opre paa Herrens Aret med et uforjontigt Hjerte.

Endelig saa virker og slaber den glæde og taknemmelige Hjertet, tyder Hjerte og Mund med Bædding, og og Bets for denne og alle hans Gæver. Den drager Gnammetige ned paa Jorden, og gjør Kirke Gud og Hjem til et Gnammetige paa Jorden. Den stæder om Hjerte, Sind og Du, og forvinder os

om det evige Liv; thi der, hvor der er Syndsforladelse, er ogsaa Liv og Salighed; thi Liv og Salighed følger af Fornædenhed med Syndernes Forladelse! Gud være derfor evig Værd og Tak i den Herres Jesu Kristi Navn for Syndsforladelserns store Gode.

Man maa gjentagende rejse de træffe Nander og ikke lade dem noget Rum, som foregiver at man ikke skal forstræffe Folk ved Boven eller saa streng overantvordende dem til Djævelen, men man belære saadanne og sig dem, at den gamle Surdeig maa udrenses, 1 Kor. 9, 7., og at de ikke er kristne eller har Troen, naar de lader Nædets onde Tilbøjeligheder raade og forsettigen mod Samvittigheden bliver og fremturer i Synden, hvilket er saa meget værre og for dømmeligere, som man gjør saadant under Evangeliet og den kristelige Friheds Navn og Dække. Thi derved bliver Kristi og Evangeliet's Navn spottet og foragtet. Derfor maa saadant kastes rent bort og udryddes som det, hoormed Troen og en god Samvittighed ikke kan bestaa.

Luther.

Hvad der ikke forarger de uomvendte, opbygger ikke de omvendte. Hvad der ikke støder dem, der i sin Gjenstridighed tager Anstød af Sandheden, opvækker ikke de sovende. Det, som ikke finder nogen Modsigelse, fortjener og erhverver heller intet Bifald. Hvad der ikke ihjelstaaer, levendegjør heller ikke; hvad der, som Pauli Evangelium, ikke bliver nogle en Dødsens Lugt til Død, bliver heller ikke nogen Sjæl en Livsens Lugt til Liv. Den Vir, som ikke har nogen Braad, laver heller ingen Gjømning. Johannes G. Haer.

En kristen saa paa sin Sottesjeng. Han var saa svag, at han ofte ingen Bevidsthed havde om, hvad der foregik om ham. Da man spurgte ham, hvor det kunde være, at han havde saa fuldstændig Fred, lod hans Svær: "Naar jeg kan tænke, saa tænker jeg paa Jesus; og naar jeg er for svag til at tænke paa ham, saa ved jeg, at han tænker paa mig."

Fr. Redaktør.

Som Svær paa Fr. P's Spørgsmaal om Kandidat Westheim i sidste Nummer af Herald kan oplyses, at han ikke er en af vore egne. Dette kunde vel Spørgeren slutte sig til, naar han i Bladet saa, at det var den forenede Kirkes Mgh., ved W. Messee, som fik ham herved.

Bedkommende er naturligvis ingen anden end D. J. Westheim, som i sin Tid frekventerede Augsburg og siden Luther-Seminar i Robbinsdale. Sin Kandidatur fik han ved at underkaste sig en Examen for en Konferens eller Råde af Præster af den forenede Kirke her i Pacific Kredse. Han assisterer fortiden sin gamle Fader, der en Sognepræst til Vor Frelser's Mgh., i Spokane, og Bistator for Pacific Kredse af den forenede Kirke. Det er sagt at man i den forenede Kirke bruger en "licens," som giver dens teologiske Kandidater Fuldmagt til at virke som Præster, og det er formodentlig en saadan Kandidat Westheim midlertidig benytter.

Forresten henstilles dette Spørgsmaal til Westheim selv, eller Bistatoren for Pacific Kredse af den forenede Kirke.

M. A. G.

Dødsfald.

Elef Jørgensen døde i sit Hjem i Tacoma Torsdag Aften den 1ste dennes.

Han var 70 Aar gammel, men en kraft og rørig Mand. Han arbejdede Torsdag som sædvanlig, kom hjem, spiste godt til Aftens, læste Guds Ord, som han altid plejede, og gik til Seng. Kort efter at have lagt sig blev han pludselig syg. Læge blev tilkaldt; men intet kunde gøres. Det var en Blotaaare, som var sprunget i Hovedet. Han døde efter en Times Forløb og efterlader sig Hustru og 7 Børn.

Begravelsen foregik Søndag fra Vor Frelser's Kirke.

Nyheder.

Herold har nu saamange Abonnenter, at den bærer sig, og Raster Skolen et lidet Overflod. Ved at holde Herold hjælper man derfor Skolen. Dette burde være Gud nok til, at Skolens Venner selv holdt Bladet og søgte at udvide det saameget som muligt. 50 Cent om Aaret for en god Sag er ikke for meget. Herold tillader sig derfor i al Beskedenhed at bede om Hjælp til at støtte Skolen paa denne Maade. Bladet har nu lidt over 2000 Abonnenter; men dette Antal burde kunne fordobles.

Ved sidste Menighedsraade besluttede Parkland Menighed at tage det nye Ritual i Brug paa Prøve fra 1ste Søndag i Advent af.

"Den norske Synode" er et af de ældste norske Kirkesamfund i Amerika og forunderligt er det, at de ikke har nogen Præst her i Byen. Der har længe været paa Tale at organisere en Menighed, men det har hidtil intet bleven gjort. Her er omtrent 4,000 Scandinaver, men ingen Synodepræst. Spok. Stand.

Det glæder os at den norske Synode har Bønner i Spokane. Vi henviser dem til den nærmeste Synodepræst, Past M. A. Christensen i W. Messee, Idaho.

Past. Hans M. Gundersen skriver til os, at alt staar vel til i Seattle og Ballard. Past. Gundersens Adresse er 208-6th Ave. N. Seattle, Wash.

Past. D. Hagoes skriver fra New Tacoma, at hans Menighed der er overladt med at indrette et større Værelse i den store, endnu ikke færdige Kirke, til midlertidig Brug.

Onsdag d. 14de Oktober er P. S. U. 2 Aar gammel. Vaade Formiddag og Aften vil Dagen blive festligholdt paa en for Aalebning passende og værdig Maade. Venner af Skolen indbydes paa det hjerteligste til at fejre Dagen med os.

Træstælsporten her fra Staten vil i Aar udgjøre omtrent 200 Millioner

Jod mere end i Aar. Samtlige Sagbrug har hele Tiden været i Virksomhed.

De stigende Hvedepriser er et godt Tegn paa, at Tidene begynder at blive bedre her i Landet. I Løbet af de sidste 3 Uger er Prisen paa Hvede steget med \$3 pr. Ton. For California's Bedkommende er det ogsaa over et Middelsaar. Dette i Forbindelse med Prisstigningen vil i Aar bringe Farmerne omtrent 2 Millioner Dollars mere end i Aar.

Pierce County Fair blev en Succes i enhver Henseende. Den sidste Dag, Udstillingen holdtes aften, besøgte den at over 5000 Personer. Udstillingen har forresten bidraget til at stadfæstede den Paastand, at neppe nogen af Staterne med Hensyn til Rængden af Rigdomskilder kan maale sig med Staten Washington. — Blandt de Scandinaver, som erholdt Præmie, maa nævnes: Fred. A. Johnson for Høns (Veghorns); Alfred Anderson for en Ko, der gav den fedeste Mælk; J. A. Hagberg for Mandolin og Strenginstrumenter; R. Nelson, McNeils Island, for de største Bøge; Bertha Christensen for den bedste kvæde Dulle; D. Johnson, Fern Hill, for et prægtigt Race-Svin; Anderson Woodware Co. for forskellige Slags Vasjer, Bøtter etc.; Standwood Cooperative Creamery 2 Præmier for Smør.

Betalt for Herald.

D. D. Nordflog, Bird Island, Minn., \$1. B. Budahl, Spring Grove, Minn., \$1.25. Robert Johnson, Cedarhome, Wash., Julius Lund, Norman, Wash., Johannes Summer, McMurray, Wash., Mrs Susan Anderson, Vermillion, S. Dak., Jacob Hanson, Blad River Falls, Wis., N. Halvorsen, Shebb, Oregon, John Nelson, Shebb, Oregon, John Anderson, Quincy, Oregon, Lars Wisley, Delavan, Minn., hver 50 C.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Fra "The Banner" i San Francisco, Cal., \$7.50.

Bidrag til Afbetaling af "P. S. U.'s" Gjæld, samlet af Past. B. Harkad.

Past R. Wisnæs, Dickon, N. Dak., \$100; Ole A. Wisnæs, Dickon, N. Dak., Mrs R. Ryen, Wild Rice, N. Dak., N. A. W. gtil, Walcott, N. Dak., hver \$10; A. Fossum, Christina, N. Dak., Ole A. Wisnæs, Dickon, N. Dak., hver \$5; Pastor Wisnæs' Raad. Tollef Gant, Kindred, N. Dak., samlet ved Past J. Tingelstad, \$10.

Til Afbetaling af P. S. U.'s. Gjæld, (Pacific Distrikt.)

Jad samlet af Past J. E. Foss, Stanwood, Wash.

Kasmus Knutson, Stillaguamish, Wash., \$10; Jons Menigheds Kvindetorening, Norman, Wash., \$20; Stanwood Menigheds Pige forening, Stanwood, Wash., \$7.

Parkland, Wash., 8. Okt. 1896.

L. Larsen, Redaktør.

Udyddet Farmingland tilsalgs.

40 Acres godt Land ikke langt fra Parkland University 1 1/2 Mil fra Lake Park Motor Station. Pris \$280. Contant \$28. Ballance 10 Aars Afdrag

6 pCt. Renter. Første Raskes "Deed".

40 Acres blandet Land ikke langt fra Parkland University 1 1/2 Mil fra Lake Park Motor Station. Pris \$140. Contant \$14. Ballance 10 Aars Afdrag 6 pCt. Renter.

40 Acres godt Land med Slov 3 Mil fra Buzassup. 9 Mil fra Tacoma. 2 Mil fra Sporvognstation. Pris \$240. Contant \$24. Ballance 10 Aars Afdrag 6 pCt. Renter. 40 Acres lige ved Siden deraf, Pris \$200. Contant \$20. Samme Bilskaar. 4) Acres rigtigt godt Land 1/2 Mil deraf. Pris \$400. Contant \$40 paa samme Bilskaar.

120 Acres delvis godt Land paa McNeils Island. Norske Raaber. Ikke langt fra Landet. Pris \$320. Contant \$32. Ballance 10 Aar 6 pCt. Renter.

160 Acres Farm paa vestre Fjelllandet. Scandinavisk Raaber. 2 1/2 Time med Dampbad fra Tacoma. 2 Mil fra Spen. 40 Acres er "Bottomland" 2 Rum Loghus. 200 Frugttrær. 10 Acres indhegnet og delvis ryddet. Pris \$500. Dette Bilskaar.

Dirk Blaauw.

P. D. Black, Tacoma, Wash.

Til Stattehdere!

Vi betale Statten for vore Bønner, som sender os 35 Cents for hver Bot og en nysigtig Beskrivelse af Vols Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalebare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Redaktør.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal; Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusik, Shorthand og Typewriting omtales hver Uge. Værelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vægetilsyn en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Værelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales, for hele Terminen forskudt.

Anlægninger, om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Ormsberg Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front.

de nyeste og moderneste

- Cutaway Suits
- Single Breasted Sack Suits
- Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfamiret smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaelser, intet Gumbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant. om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at hævne Opmærksomhed.

'Men's Suits' fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner Kæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer Tacoma.
St. Paul og Chicago.	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 15 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decola	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decola og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

for Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Mandag. 8 0 a. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 8.30p. m.

Merest fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetaver og osv. kan man faa ved at henvende sig til.

A. D. CHARLTON
A. G. P. A. Portland Ore on.

A. TINLING
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave-1 Des't Ticket Off. 1801 Pac. Ave

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.
Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County
Furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma, Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Rærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Arbejdsligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til Raad og Vaad.

Hoff, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street Car lige til Døren.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Tacoma.

Telephone 9
1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk, Ansjovis, Primost, m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Skjæder, Kontrakter, m. m.
Room 424 Wash. Block, 1111 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candidege.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. E. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President.
S. E. Ansvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.
Kjøber og sælger Buxler paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
Agenter for alt ufulgt R. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster fortløbsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald" - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Red. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. W. Casar, President.
E. W. Snos, Vice President.
O. S. Selvig, Cashier
J. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors:
Dowmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
C. S. Holmes, Theo. Dowmer, Geo. W. Eaton, P. W. Casar, E. W. Snos, J. D. Vanderbilt.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkår. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. a second class matter.